

متن پرسش

به نام خدا با سلام خدمت استاد عزیز: جناب استاد زبانی در بعضی روایات بکار رفته که در ترجمه فارسی به مشکل بر می خورد، مثلاً در روایات داریم که بیشترین چیزی که انسان را به خدا نزدیک می کند فلان چیز است بعد روایاتی دیگر با همین کلمات چیز دیگری را مطرح می کند. مثلاً یک جا می فرماید «أحب الأعمال إلى الله الصلاة لوقتها» در جایی دیگر با همین عبارت می فرماید «أحب الأعمال إلى الله حفظ اللسان» و موارد متعدد دیگر و یا می فرماید: «ان اخوف ما اخاف على امتي بعد چندین چیز را همچون منافق چرب زبان، عمل قوم لوط، پیشوایان گمراه کننده در روایات متعدد عنوان می فرماید. حال بالاخره پیامبر بیش از هر چیز از کدام یک بر امت خویش بیمناک بود؟ با تشکر و التماس دعا. لطفاً در سایت

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در همه‌ی زبان‌ها این‌گونه ادبیات‌ها هست. باید گفت هرکدام در جای خود چنین اقضایی دارند. مثلاً در نسبت بین انسان و خدا، أحبّ الأعمال، نماز است و در نسبت بین انسان و سایر انسان‌ها أحبّ الأعمال، حفظ لسان است. موفق باشید